

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010070
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4618010070.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanej D.. I. A., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej D.. I. A., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. 5. 2018, sp. zn. 2T/16/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanej

D.. I. A., narodenej XX.XX.XXXX v K., trvale bytom, K., F. XXXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra od 21.09.2017,

u k l a d á

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa ukladá trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov vo výmere 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovanú D.. I. A. (ďalej len obžalovaná) vinnou zo spáchania v bodoch 1. až 11. pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorých sa dopustila na skutkových základoch, že:

1) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K. na ul. kpt. P. v cestovnej kancelárii T. uzatvorila s poškodeným X. K. zmluvu o obstaraní zájazdu do M. v termíne od 10.07.2017 do 17.07.2017, za čo od

menovaného prijala platbu v hotovosti v celkovej sume 1.800,00 EUR, k čomu mu vydala aj príjmový doklad, no uvedený zájazd mu u obstarávateľa spol. M. Slovensko s. r. o. Bratislava nezabezpečila a prevzaté peniaze poškodenému nevrátila, čím poškodeného X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., A. č. XXXX/XX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosť, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že má zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda a na jeho majetku tak spôsobila škodu vo výške 1.800,00 EUR,

2) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K. na ul. kpt. P. v cestovnej kancelárii T. uzatvorila s poškodenými L. A. a B. A. zmluvu o obstaraní zájazdu do Bulharska v termíne od 30.07.2017, za čo dňa XX.XX.XXXX prijala od poškodených platbu v hotovosti vo výške 300,00 EUR, k čomu im vydala aj príjmový doklad a následne prijala od poškodených platbu na účet, ktorý uviedla obžalovaná, v G. banke v tvare IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa XX.XX.XXXX vo výške 1.630,00 EUR, no uvedený zájazd im u obstarávateľa CK U. U. a.s. Bratislava nezabezpečila a prevzaté peniaze poškodeným nevrátila, čím poškodených L. A., nar. XX.XX.XXXX a B. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom B. - A. V., O. č. XXXX/XX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosť, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa a zabezpečený, čo však nebola pravda a na ich majetku tak spôsobila škodu vo výške 1.930,00 EUR,

3) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K. na ul. kpt. P. v cestovnej kancelárii T. uzatvorila s poškodeným E. X. zmluvu o obstaraní zájazdu č. Q do K. v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, za čo dňa XX.XX.XXXX prijala od manželky poškodeného Q. X. platbu v hotovosti v celkovej sume 1.730,00 EUR, k čomu jej vydala aj príjmový doklad, no uvedený zájazd im u obstarávateľa CK orex travel s. r. o. B. nezabezpečila a prevzaté peniaze poškodeným nevrátila, čím poškodených manželov E. X., nar. XX.XX.XXXX a Q. X., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom K., Q. č. XXXX/XX uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosť, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda a na ich spoločnom majetku tak spôsobila škodu vo výške 1.730,00 EUR,

4) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K., v cestovnej kancelárii T. na prevádzke kpt. P. XXXX/X, uzatvorila s objednávateľom poškodeným X. I. Zmluvu o obstaraní zájazdu do U. na J. v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, kde boli uvedení ako ďalší účastníci zájazdu, ako spolucestujúci poškodení Michal H., F. H., L. A., T. H. a A. A., kde pri podpise zmluvy poškodený X. I. uhradil za seba a za ostatných spolucestujúcich zálohu spolu vo výške 1.800,00 EUR a následne dňa XX.X.XXXX uhradil doplatok za zájazd spolu vo výške 1.800,00 EUR, pričom na poskytnutú zálohu a doplatok za zájazd sa spoločne pozbierali všetci účastníci zájazdu, avšak obžalovaná objednaný zájazd u obstarávateľa Cestovná kancelária V. K. - K., B. XX, Z. vôbec nezabezpečila i keď to predstierala a ani prevzaté peniaze poškodeným nevrátila, čím poškodených X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, L. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XXX, T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX a A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XXX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosť, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda, čím im spôsobila škodu spolu vo výške 3.600,00 EUR,

5) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v cestovnej kancelárii D.. I. A. T., IČO: XXXXXXXXX, ako živnostníčka, na prevádzke v K. na ul. A. P. č. XXXX/X, uzatvorila v mene tejto cestovnej kancelárie s poškodeným F. O., dve Zmluvy o obstaraní zájazdu č. Q spolu pre štyri osoby v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX s miestom pobytu K., stredisko B., hotel E. T. De E. O. J. od poskytovateľa zájazdu CK orex travel, s.r.o. so sídlom B., L. 6, IČO: XXXXXXXXX, následne prevzala od poškodeného finančné prostriedky vo výške 3.400,00 EUR, ktoré za účelom obstarania tohto zájazdu poškodený uhradil dňa 28.06.2017 v hotovosti, objednaný zájazd však poškodenému u poskytovateľa zájazdu neobstarala a ani nevrátila peniaze, čím poškodených manželov F. O., nar. XX.XX.XXXX a Q. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom K., ul. Q. XXXX/X, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosť, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda, čím im spôsobila škodu vo výške 3.400,00 EUR,

6) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K. na ul. kpt. P. v cestovnej kancelárii T. uzatvorila s poškodeným X. A. zmluvu o obstaraní zájazdu do C. v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX č. XXXXXXXX, za čo od poškodeného prijala platbu v hotovosti v celkovej sume X.XXX,XX EUR, k čomu mu vydala aj príjmový doklad, no uvedený zájazd mu u obstarávateľa CK U. U. a. s. B. nezabezpečila a prevzaté peniaze poškodenému nevrátila, čím poškodených manželov X. A., nar. XX.XX.XXXX a F. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom T. č. XX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosť, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda a na ich majetku tak spôsobila škodu vo výške 1.970,00 EUR,

7) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K. na ul. kpt. P. v cestovnej kancelárii T. uzatvorila s poškodenými priateľmi D. E. a L. F. zmluvu o obstaraní zájazdu do M. v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, za čo od poškodenej prijala platbu v hotovosti vo výške 500,00 EUR, k čomu jej vydala aj príjmový doklad a následne, prijala od poškodených platbu na účet, ktorý uviedla obžalovaná v K. v tvare D.: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa XX.XX.XXXX vo výške 550,00 EUR, teda poškodení uhradili za zájazd celkovú sumu vo výške 1.050,00 EUR, no uvedený zájazd poškodeným u obstarávateľa M. Q. s. r. o. B. nezabezpečila a prevzaté peniaze poškodeným nevrátila, čím poškodených D. E., nar. XX.XX.XXXX, a L. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom B., V. č. XXX/XX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosti, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda a na ich majetku tak spôsobila škodu vo výške 1.050,00 EUR,

8) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v K. v cestovnej kancelárii D.. I. A. T., IČO: XXXXXXXXX, K., ul. kpt. P. XXXX/X predstierala v zmysle uzatvorenej Zmluvy o obstaraní zájazdu s poškodeným P. V., sprostredkovanie leteckého zájazdu R. all inclusive pre dve osoby do letoviska T., K., hotel Q. K. inn resort hotel, ktorý sa mal konať v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, resp. v zmenenom termíne od XX.XX.XXXX, od poskytovateľa zájazdu cestovnej kancelárie H. travel, s.r.o. so sídlom B., L. 6, IČO: XXXXXXXXX, pričom za sprostredkovanie prevzala finančnú hotovosť vo výške 920,- Eur, avšak letecký zájazd v termíne nesprostredkovala a peniaze do dňa XX.XX.XXXX nevrátila, čím poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K., K. XXXX/XX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosti, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že má zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda a spôsobila mu škodu vo výške 920,- Eur,

9) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v cestovnej kancelárii D.. I. A. T., IČO: XXXXXXXXX, ako živnostníčka, na prevádzke v K. na ul. A. P. č. XXXX/X, uzatvorila v mene tejto cestovnej kancelárie s poškodeným D. X. ústnu dohodu o obstaraní zájazdu spolu pre štyri osoby v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX s miestom pobytu K., stredisko B., hotel Q. s odletom zo Q., ultra inclusive, od doposiaľ nezisteného poskytovateľa zájazdu, následne prijala od poškodeného platbu za objednanú dovolenku na účet, ktorý uviedla obžalovaná poškodenému v G. banke v tvare IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, dňa XX.XX.XXXX vo výške 3.850,- Eur, ústne objednaný zájazd poškodenému však neobstarala a ani nevrátila finančné prostriedky, čím poškodených manželov D. X., nar. XX.XX.XXXX a M. X., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom X. XXX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosti, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda, a spôsobila im škodu vo výške 3.850,- Eur,

10) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v cestovnej kancelárii D.. I. A. T., IČO: XXXXXXXXX, ako živnostníčka, na prevádzke v K. na ul. A. P. č. XXXX/X, uzatvorila v mene tejto cestovnej kancelárie s poškodeným X. K. Zmluvu o obstaraní zájazdu spolu pre štyri osoby v termíne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX s miestom pobytu C., stredisko J., ubytovanie v zariadení Z. s vlastnou individuálnou dopravou, s polpenziou, od poskytovateľa zájazdu spol. G. K. U., E. XX, F., následne prijala od poškodeného platbu za objednanú dovolenku na účet, ktorý uviedla obžalovaná poškodenému v K. v tvare IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, dňa XX.XX.XXXX vo výške 2.400,- Eur, objednaný zájazd však poškodenému u poskytovateľa zájazdu neobstarala a ani nevrátila obdržané finančné prostriedky, čím poškodených manželov X. K., nar. XX.XX.XXXX a T. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom B. nad B., F. C. XX, uviedla do omylu tým, že predstierala skutočnosti, ktoré boli v rozpore s realitou a teda, že majú zájazd u obstarávateľa zabezpečený, čo však nebola pravda a spôsobila im škodu vo výške 2.400,- Eur,

11) dňa XX.XX.XXXX v K. na nám. L. V. v kancelárii v budove Q. domu si zapožičala od poškodeného F. L., finančnú hotovosť vo výške 1.700 EUR, za účelom riešenia svojej finančnej situácie, pričom uviedla, že finančnú hotovosť vráti do jedného týždňa od prevzatia, teda do XX.XX.XXXX a to z obdržaných provízií za sprostredkovanie zájazdov, pričom obžalovaná požičanú finančnú hotovosť ani do dňa XX.XX.XXXX poškodenému nevrátila, kedy si pred bydliskom poškodeného opätovne požičala finančnú hotovosť vo výške 1.700,00 EUR a dňa XX.XX.XXXX v kancelárii poškodeného v K. na nám. L. V. finančnú hotovosť vo výške 3.000 EUR, obe za účelom súrneho riešenia svojej finančnej situácie, pričom obžalovaná uviedla, že finančnú hotovosť spolu vyplatí po obdržaní provízií zo sprostredkovaných zájazdov do týždňa, teda do XX.XX.XXXX, kde o zapožičaní finančnej hotovosti obžalovaná podpísala poškodenému príjmové pokladničné doklady, obžalovaná však ani do dňa XX.XX.XXXX na opakované urgencie poškodeného prostredníctvom sms správ, požičanú finančnú hotovosť nevrátila, ale svojím konaním uviedla poškodeného do omylu tým, že predstierala skutočnosti, ktoré boli v rozpore s realitou, pretože obžalovaná vedela, že nebude mať dostatok finančných prostriedkov na ich vrátenie, nakoľko už v tom čase mala finančné problémy - svojím klientom v cestovnej kancelárii ako živnostníčka mala vrátiť finančné prostriedky z viacerých neuskutočených zájazdov, pričom ale žiadne provízie za

sprostredkované zájazdy jej cestovné kancelárie v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX nemali vyplatiť, čím spôsobila poškodenému F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., A. XXXX/XX, škodu vo výške 6.400,00 EUR,

čím spôsobila v bodoch 1) až 11) spolu škodu vo výške 29.050,-Eur, a uvedený skutok spáchala potom, ako bola rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/6/2017 zo dňa 27.02.2017 a právoplatným dňa 27.02.2017 uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Za to jej súd I. stupňa uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov v trvaní 5 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. jej bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: X. K. vo výške 1800,- eur, L. A. a B. A. vo výške 1930,- eur, F.. E. X. a Q. X. rod. X. vo výške 1730,- eur, X. I. vo výške 266,67 eur, F. H. vo výške 266,67 eur,

F. H. vo výške 266,67 eur, L. A. vo výške 266,67 eur, T. H. vo výške 266,67 eur, A. A. vo výške 266,67 eur, F. O. a Q. O. vo výške 1300,- eur, X. A. a F. A. vo výške 1970,- eur, L. F. a D. E. vo výške 1050,- eur, P. V. vo výške 920,- eur, D. X. a Eve X. vo výške 3850,- eur, X. K. a T. K. vo výške 2400,- eur a F. L. vo výške 6400,- eur.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná čo do výroku o treste a výroku o náhrade škody. V písomnom odôvodnení odvolania poukázala na situáciu, za ktorej došlo k spáchaniu predmetných skutkov. Uviedla, že konala pod tlakom, stresom a psychickým nátlakom v manželstve, keď sa jej zhoršoval i pracovný život a vážne ochoreli jej rodičia. Taktiež sa musela starať o svojho syna, ktorého podporovala vo všetkých aktivitách, pričom na celú domácnosť, syna a rodičov bola sama. S manželom mali neustále konflikty. Aj pokiaľ ide o klientov, nechala sa nimi zneužívať, zdvíhala im telefón aj cez víkendy a sviatky a často im poskytovala výhody za najnižšie ceny aj na vlastné náklady. Nikdy na svojich klientoch nezarábala, nemala úmysel nikoho podviesť. Hlúpo si myslela, že všetko splatí, no potrebovala na to viac času. Zdôrazňovala i naviazanosť jej syna na ňu, ktorému veľmi chýba a jej ťažký osud. Konštatovala, že výkon väzby jej dal tvrdú príučku a napriek tomu, že uložený zákaz podnikateľskej činnosti je pre ňu veľkým trestom, tento prijíma, avšak apelovala na krajský súd, aby jej pri ukladaní trestu zohľadnil všetky uvedené skutočnosti, ako i zavinenie, pohnútku a možnosť nápravy. Súčasne písomne odôvodnila odvolanie v mene obžalovanej aj jej obhajkyňa, ktorá uviedla, že nesúhlasí s výrokom o treste, ktorého výška je neprimeraná. Poukázala na zlú finančnú situáciu obžalovanej v čase spáchania skutkov a na to, že viacerým poškodeným peniaze vrátila a v inkriminovanom období aj reálne niekoľko zájazdov uskutočnila. Nechcela nikoho poškodiť na majetku, no keď začali byť poškodení netrpezliví, mala obavu chodiť do práce. Navrhla pri ukladaní trestu obžalovanej zväziť jej životnú situáciu a úprimnú ľútosť. Požiadala o prehodnotenie napadnutého rozsudku s poukazom i na dátumy, kedy došlo k spáchaniu jednotlivých skutkov a na odsúdenie Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 1T/23/2017 a sp. zn. 1T/6/2017.

Je názoru, že sa jedná o pokračovací trestný čin a preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a aj skoršie právoplatné rozhodnutia vo výrokoch o treste a uložil jej nový, primeraný trest bez ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., kde zohľadní jej priznanie, vyhlásenie o vine a aplikuje ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák.

Obhajkyňa obžalovanej so súhlasom obžalovanej na verejnom zasadnutí modifikovala odvolanie obžalovanej v tom smere, že odvolanie podáva iba čo do výroku o treste, nie aj čo do výroku o náhrade škody. Žiadala jej odvolaniu vyhovieť a v dôsledku toho zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanej uložiť miernejší trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím § 39 Tr. zák.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch svojho odvolania, požiadala o vymenenie čo najpriaznivejšieho trestu. Opätovne popísala situáciu, za ktorej došlo k spáchaniu skutkov. Poškodení A. A., L. A., T. H., F. H., X. K. a P. V. prítomní na verejnom zasadnutí sa k odvolaniu obžalovanej nevyjadřili.

Splnomocnenec poškodených E. X. a X. A. P. sa k odvolaniu obžalovanej nevyjadril, keďže táto modifikovala na verejnom zasadnutí svoje odvolanie a nedotýka sa výroku o náhrade škody.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa z hľadiska uložených trestov ako i ich výmery považuje za zákonný a správny. Je však názoru, že obžalovanej mala byť priznaná aj priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zák., avšak je si vedomý skutočnosti, že z dôvodu absencie odvolania zo strany prokurátora, nie je možné toto napraviť. Preto navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenej osoby podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné, aj keď z iných ako namietaných dôvodov, a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušiť z dôvodu, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaná ani prokurátor odvolanie nepodali a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie, pretože súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovanej zo spáchania skutkov kladených jej za vinu.

Obžalovaná podala odvolanie voči výroku o treste, ktorým jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov a tiež voči výroku o náhrade škody, ktorý rozsah odvolania modifikovala na verejnom zasadnutí konanom o jej odvolaní tak, že odvolanie podáva iba voči výroku o treste, z tohto dôvodu krajský súd preskúmal iba tento výrok.

Obžalovaná namietala, že uložený trest je neprimerane prísny, rozsiahlo poukazovala na svoju situáciu, za ktorej došlo k spáchaniu skutkov kladených jej za vinu, objasňovala motív jej konania a uvádzala, že postačí na jej nápravu aj trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súčasne namietla, že by boli splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. a tým ukladanie trestu pri zvýšení dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 3 Tr. zák.

Ako bolo zistené, obžalovaná bola v minulosti dvakrát súdne trestaná, a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/6/2017 právoplatným dňa 27. 2. 2017 pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo jej bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a následne rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/23/2017 právoplatným dňa 27. 7. 2017 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pričom jej bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie. Súčasne bola v minulosti dvakrát postihnutá za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák. zistil u obžalovanej poľahčujúce okolnosti, že obžalovaná sa k spáchaniu trestnej činnosti priznala a túto úprimne oľutovala (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a napomáhala orgánom činným v trestnom konaní a súdu najmä tým, že na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine (§ 36 písm. n/ Tr. zák.). Súčasne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Následne uložil obžalovanej s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. (z dôvodu, že prejednávaných skutkov sa dopustila potom, ako bola rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/6/2017 zo dňa 27.02.2017, právoplatným dňa 27.02.2017, uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.) trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov.

Zhodne ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zistil u obžalovanej poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., že sa priznala k spáchaným skutkom a tieto úprimne oľutovala a súčasne napomáhala orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Taktiež ani nadriadený súd nezistil u obžalovanej priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák. Pokiaľ ide o tvrdenie prokurátora, že obžalovanej mala byť priznaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., je potrebné uviesť, že sa nevyjadril vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu, pričom na odsúdenie

Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 1T/6/2017 nie je možné prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, keďže toto odsúdenie je zákonným znakom žalovaného pokračovacieho zločinu podvodu, v dôsledku čoho bol obžalovanej ukladaný trest aj s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. Okrem toho nebolo možné na túto priťažujúcu okolnosť prihliadnúť z dôvodu absencie odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovanej.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby, že obžalovanej nemal byť ukladaný trest postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., ale za prejednávane skutky by jej mal byť uložený spolu so skutkami, za ktoré bola odsúdená Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 1T/6/2017 a sp. zn. 1T/23/2017, jeden primeraný trest, keďže sa jedná o pokračovací trestný čin, krajský súd uvádza, že sa nestotožňuje s týmto právnym názorom z nasledovných dôvodov.

Obžalovaná spáchala dňa 22.09.2015 skutok, pre ktorý bola uznaná vinnou rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 1T/6/2017, vyhláseným dňa 27.02.2017, právoplatným dňa 27.02.2017, pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. Už zo samotnej právnej kvalifikácie tohto skutku, ako i času jeho spáchania je zrejmé, že nemôže ísť o pokračovací trestný čin so skutkami, ktoré sa kladú obžalovanej za vinu v prejednávanej veci páchané od 24.01.2017 s poukazom na definíciu pokračovacieho trestného činu uvedenú v § 122 ods. 10 Tr. zák.

Pokiaľ ide o odsúdenie obžalovanej Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 1T/23/2017, rozsudkom vyhláseným dňa 11.07.2017, právoplatným dňa 27.07.2017, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za skutky spáchané v dňoch 28.12.2015 a 29.07.2016, je pravdou, že vo vzťahu k tomuto odsúdeniu by mal správne byť uložený obžalovanej za skutok v bode 1/ prejednávanej veci zo dňa 24.01.2017 spoločný trest za tieto tri čiastkové útoky jedného pokračovacieho prečinu podvodu s právnou kvalifikáciou podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. a súčasne súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 1T/6/2017. Pokiaľ by jej bol takto ukladaný trest, musel by byť uložený s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v rámci trestnej sadzby v rozpätí 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace (ktorá horná hranica tejto trestnej sadzby je vyššia ako trestná sadzba, z ktorej jej bol vymeriavaný trest v prejednávanej veci).

Vo vzťahu k ostatným prejednaným skutkom uvedeným v napadnutom rozsudku pod bodmi 2/ až 11/ však nejde o čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu k odsúdeniu obžalovanej Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 1T/6/2017 (z dôvodu absencie splnenia podmienok podľa § 122 ods. 10 Tr. zák., keďže obžalovaná sa v predchádzajúcom konaní dopustila trestnej činnosti napíňajúce znaky iného trestného činu a ten skutok spáchal ešte dňa 22.09.2015, čím nie je daná objektívna ani subjektívna súvislosť v čase a predmete páchania jednotlivých skutkov) ani pod sp. zn. 1T/23/2017 (z dôvodu, že obžalovaná bola uznaná vinnou dňa 27.02.2017 vyhláseným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/6/2017 a tento deň pretína súbeh trestných činov, resp. možnosť posúdenia týchto skutkov ako čiastkových útokov jedného pokračovacieho trestného činu) a pri skutkoch v bodoch 2/ až 11/ sa teda jedná o recidívu vo vzťahu k obom citovaným odsúdeniam Okresným súdom Topoľčany.

Súčasne krajský súd zistil, že správne mal byť obžalovanej uložený jeden trest za skutok pod bodom 1/ ako spoločný trest aj za skutky spáchané v dňoch 28.12.2015 a 29.07.2016 (odsúdenie Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 1T/23/2017) a súčasne súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu 1T/6/2017 po použití asperačnej zásady.

Následne mal byť obžalovanej uložený druhý trest a to trest úhrnný za skutky pod bodmi 2/ až 11/, ktoré mali byť správne právne kvalifikované tak, že skutky pod bodmi 2/ až 5/ a 8/ až 9/ tvoria čiastkové útoky jedného pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. (poukazujúc na výšku škody v týchto skutkoch) a skutky pod bodmi 6/ až 7/ a 10/ až 11/ mali byť právne kvalifikované ako čiastkové útoky jedného pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., taktiež vzhľadom na výšku spôsobenej škody v týchto čiastkových útokoch (a to z dôvodu, že dňa 11.07.2017 bola obžalovaná uznaná vinnou z trestnej činnosti vyhláseným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 1T/23/2017, ktoré vyhlásenie pretína súbeh trestných činov jednotlivých čiastkových útokov a zakladá recidívu). Z uvedeného vyplýva, že právna kvalifikácia pri skutkoch pod bodmi 2/ až 11/ použitá súdom I. stupňa nebola správna podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., v dôsledku čoho bolo použité ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., ale tieto mali byť právne posúdené ako dva pokračovacie prečiny podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. ako bolo vyššie uvedené.

Napriek týmto zisteniam nemohol krajský súd uvedené pochybenie súdu I. stupňa napraviť jednak z dôvodu, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktorým sa stal výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie právoplatným a taktiež z dôvodu, že ak by aj krajský súd prihliadol na toto pochybenie, ktoré nebolo odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovalo podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., musel by obžalovanej ukladať dva tresty tak, ako bolo vyššie uvedené a súčasne jeden trest pri hornej hranici trestnej sadzby vyššej, za aký jej bol ukladaný súdom I. stupňa, čo by znamenalo rozhodnutie v jej neprospech. V danom prípade tak nie je možné postupovať s poukazom na zásadu zákazu zmeny k horšiemu a pre absenciu odvolania prokurátora podaného v jej neprospech.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd pri ukladaní trestu vychádzal z toho, že ukladal obžalovanej, zhodne ako súd I. stupňa, jeden trest za skutky pod bodmi 1/ až 11/, ktoré boli právne kvalifikované v napadnutom rozsudku podľa § 221 ods. 3 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zistil u obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. a keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi okolnosťami, zohľadniac ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., upravil základnú trestnú sadzbu vo výmere 3 až 10 rokov, znížením jej hornej hranici o jednu tretinu na trestnú sadzbu 3 roky až 7 rokov a 8 mesiace. Následne z dôvodu potreby aplikovania ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., upravil jej uvedenú trestnú sadzbu tak, že jej zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu o jednu polovicu a vychádzal teda pri ukladaní trestu z trestnej sadzby 5 rokov a 3 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd teda zistil, že súd I. stupňa nesprávne vypočítal dolnú hranicu trestnej sadzby obžalovanej, keď tvrdil, že táto je 6 rokov a 6 mesiacov.

Uvedené pochybenie súdu I. stupňa, ktorým došlo k porušeniu Trestného zákona, keďže bola nesprávne vypočítaná trestná sadzba obžalovanej, napravil krajský súd tým, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej uložil primeraný trest.

Pri ukladaní trestu krajský súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaná sa dopustila jedenástich skutkov napĺňajúcich znaky trestného činu podvodu a to v krátkom časovom odstupe za sebou, trestnej činnosti sa dopúšťala napriek tomu, že už bola v minulosti odsúdená za obdobnú majetkovú trestnú činnosť. Poukazujúc však aj na jej osobný život a skutočnosť, že skutkov sa dopúšťala pod vplyvom zlej finančnej situácie vyvolanej jej nesprávnym podnikaním, pričom krajský súd vyhodnotil jej konanie v zmysle subjektívnej stránky trestného činu ako konanie v nepriamom úmysle, súhlasí s názorom súdu I. stupňa, že obžalovanej postačí na jej nápravu, aj vzhľadom na všeobecnú a individuálnu prevenciu, uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je v trvaní 5 rokov a 5 mesiacov.

Krajský súd pri ukladaní trestu obžalovanej zohľadnil všetky tieto skutočnosti ako i okolnosti spočívajúce v osobných pomeroch obžalovanej, ktoré podrobne popísala vo svojom odvolaní a napriek tomu zistil, že nie sú u nej splnené zákonné podmienky na aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., t.j. nie je jej možné uložiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Je tomuto tak z dôvodu, že obžalovanej bol uložený trest za jedenásť skutkov, ktorých sa dopúšťala po odsúdení za iné trestné činy. Pokiaľ ide o jej rodinné pomery, tieto boli zohľadnené už tým, že jej bol uložený trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby a žiadne výnimočné okolnosti prípadu (t.j. okolnosti, ktoré výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu) a ani mimoriadne osobné pomery obžalovanej (že by bolo na ňu odkázaných viacero detí, príp. osôb, o ktorých je povinná sa starať a ktorých výchovu a výživu by mala zabezpečovať, alebo že by existovali nejaké zdravotné dôvody na jej strane, že by boli zjavné také skutočnosti, pre ktoré by mala obžalovaná pociťovať trest v rámci zákonnej trestnej sadzby podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia), zistené neboli. Poukazujúc

na tieto skutočnosti a napriek tomu, že podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, aj páchatel' si musí uvedomiť dôsledky svojho správania. Preto nadriadený súd, napriek námietkam zo strany obžalovanej, nepovažoval za primerané uložiť jej trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby.

Takto uložil obžalovanej na rozdiel od súdu I. stupňa trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 5 mesiacov, ktorý považoval vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti za dostatočný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obžalovanú, zhodne ako súd I. stupňa, na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia aplikujúc ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Súčasne bol súdom I. stupňa správne obžalovanej uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov vo výmere 5 rokov, keďže obžalovaná sa dopustila trestnej činnosti práve v súvislosti s jej podnikaním a uvedený trest má zamedziť opätovnému páchaniu trestnej činnosti tým, že obžalovaná nebude môcť po vyššie uvedenú dobu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť jednak podľa živnostenského zákona ako i podľa Obchodného zákonníka.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody s poukazom na skutočnosť, že obžalovaná modifikovala rozsah svojho odvolania, krajský súd tento výrok s poukazom na revízny princíp nepreskúmaval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Následne sám rozhodol vo veci tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por., keď čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovanej, pričom ostatné výroky napadnutého rozsudku zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.